

بسم الله الرحمن الرحيم

شاید از هر نامی بهره گرفت؛ مگر نه از اجلاس سران اسلامی در استانبول!

(ترجمه)

خبر:

روز چهارشنبه ۱۳ دسامبر ۲۰۱۷م در استانبول، به منظور پاسخ به تصمیم دونالد ترامپ رئیس جمهور امریکا در خصوص به رسمیت شناختن قدس اشغالی به عنوان پایتخت دولت یهود و انتقال سفارت امریکا در آنجا، اجلاس سران اسلامی برگزار شد، که این اجلاس شاهد غیابت بسیاری از رهبران کشورهای اسلامی و در رأس آن عربستان سعودی و مصر بود. با این حال، وزیر خارجه‌ی ترکیه متعهد شد که این اجلاس پیام قوی را در شأن قدس ارائه می‌کند. پیامی که روشن خواهد کرد که "ظلم یهودیان بالای مردم فلسطین قابل سکوت نمی‌باشد." (منبع: شبکه الجزیره)

تبصره:

سازمان همکاری‌های اسلامی در طول چهل و هشت سال از زمان تأسیسش تا اکنون، چندین اجلاس پی‌هم برگزار نموده است؛ اما این اجلاس‌ها هیچ قضیه‌ای از قضایای مسلمان‌ها را حل ننموده و هیچ شری را از آن‌ها دفع نکرده است، به خصوص قضایای مربوط به قدس و مسجدالاقصی، موضوعاتی که دلیل تأسیس این سازمان در سال ۱۹۶۹م ادعای می‌شد. اولین چیزی که در شأن این سازمان مناسب به گفتن است، این است که در اجلاس این سازمان، سست عنصران و دون‌مایه‌گان گرد

آمده‌اند. اعضای این سازمان منفور القلوب بوده و مزدوران چند باداری بیش نیستند که بسیاری از آن‌ها از عدم وزن سیاسی در سیاست بین‌المللی و منطقی رنج می‌برند. طوری که حضور یا عدم حضور آن‌ها در تصمیمات و اجرای برنامه‌ها یک‌سان بوده و هیچ تأثیری ندارد. شعارهای مکرر و زنده‌ی آن‌ها، هیچ چیزی به‌شمار نرفته و از تقبیح‌گویی و محکومیت‌گویی فراتر نمی‌روند.

دست‌آورد جدید آن‌ها در خصوص به رسمیت شناختن قدس اشغالی به عنوان پایتخت دولت یهود توسط ترامپ چه خواهد بود؟ آن‌ها برای حمایت از قدس چه عملکردی خواهند داشت؟ پیام قویی که ترکیه از طریق اجلاس اسلامی و از طریق عادی‌سازی روابطش با دولت یهود است و علاوه بر آن، از طریق وفاداری خود به امریکا که متعهد به ارائه‌ی آن شده است، چه می‌تواند باشد؟ و یا این‌که بعد از آن این سخن: «بعد از امروز سکوت دیگر قابل تحمل نیست.» چه معنی خواهد داشت؟

آیا آن‌چه در فلسطین اتفاق افتاد، از سهل‌انگاری به غضب زمین‌ها، تجاوز به آبروها و هتک حرمت به مقدسات، خون‌ریزی‌های ناحق، زندان‌ها، کشتارها و قتل‌عام‌های بیش از هفتاد ساله، احتمال سکوت دوباره به آن‌ها نمی‌رود؟ آیا به رسمیت شناختن قدس به عنوان پایتخت یهودیان، احتمال سکوت را ندارد؟ پس از سکوت چه خواهد بود، جزء سخنرانی‌ها و لفافه‌گویی‌های مکرر؟!

واقعاً خنده‌آور است، حکام مسلمان‌ها اجلاسی را برگزار می‌کنند، در حالی که همه‌ی آن‌ها در پرتگاه ذلت قرار دارند، پرتگاه ذلت و خواری که برای غرب کافر استعمارگر و در رأس آن امریکای متکبر و پرتگاه نفاق سیاسی و توطئه‌ی بین‌المللی که علیه امت اسلامی و قضایای آن است، می‌باشد. با اعلام ترامپ، فروش بیت المقدس و سهل‌انگاری در خصوص تجاوز بالای مسجدالاقصی و تمام سرزمین فلسطین، آشکار نشده است که امروزه مسئله‌ی لازم برای جلوگیری، ضرورت به اجلاس اضطراری و نیاز به تعهد و هشدارها داشته باشد؟ قضیه‌ی تازه پیش آمده‌ای که آن را در جدول برنامه‌های کاری-ناپکار- خود قرار داده و برای حل آن شعار سرائی می‌کنند.

از اعلام پایتخت دولت یهود در بیت المقدس توسط ترامپ، سکوت حکام مسلمان‌ها در قبال اشغال قسمت اعظم از فلسطین توسط یهودیان در سال ۱۹۴۸م، و بعداً سکوت آن‌ها در قبال اشغال کل فلسطین در سال ۱۹۶۷م جنایتی بزرگ‌تر می‌باشد؛ چون بعد از کفر گناه مفهوم ندارد، لکن بزرگ‌ترین گناه و بزرگ‌ترین جنایت حکام، زبونی آنان در حمایت از فلسطین و خودداری آن‌ها از به حرکت درآوردن ارتش‌های اسلامی برای آزادسازی فلسطین است.

راه‌حل شرعی این است که حکام مسلمان‌ها اراده‌ی خویش را برای تحکیم نظام الله سبحانه و تعالی جمع نموده و برای امت این حق را بدهند که حاکم خویش (خلیفه‌ی راشد) را انتخاب کنند. حاکمی که به اساس اسلام بر آن‌ها حکومت خواهد کرد و سپس مسلمانان را در یک سرزمین واحد که تنها بندگی به الله سبحانه و تعالی می‌باشد، گردهم آورده و ارتش‌ها را برای آزادسازی سرزمین فلسطین، کشمیر، چین، افغانستان، برما و... به حرکت در خواهد آورد.

حکام امروزی با چنین کانفرانس‌ها نمی‌توانند حاکمیت الله سبحانه و تعالی را اقامه نمایند. ای کاش اردوغان(نوه‌ی عثمانی‌ها) همان‌گونه که ادعای می‌کند، فرموده‌ی سلطان عبدالحمید دوم را زمانی که گفت: «قطع بدنم برایم از این‌که یک وجب از سرزمین

فلسطین را برای یهودیان ببخشم، آسان تر است.» گاهی به یاد آورد. بلی، چنین است زبان آزادگان، اما به زبان بردگان (اجلاس سران اسلامی) گویی نمایندگی از محکومیت می کنند. به روایت ابی علی ثمامه بن شفی از عقبه بن عامر، رسول الله صلی الله علیه وسلم بالای منبر چنین تلاوت کردند:

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾

[انفال: ۶۰]

ترجمه: (برای مقابله با آن ها (دشمنان) هر چه می توانید از نیرو فراهم کنید

بعداً وی صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِيَّ أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِيَّ أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمِيَّ»

(رواه مسلم)

ترجمه: آگاه باشید، منظور از نیرو تیراندازی است، آگاه باشید، منظور از نیرو تیراندازی است، آگاه باشید منظور از نیرو تیراندازی است.

نویسنده: نسرین بوظافری

۲۶ ربیع الاول ۱۴۳۹ هـ.ق

۱۴ دسمبر ۲۰۱۷ م